

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om avgift för tryggande av postförmedling i glesbygden

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att för försäljning av sådan postservice som avses i postlagen skall till staten betalas en avgift av skattenatur då utövaren av postförmedling har beviljats koncession för utövande av begränsad postförmedling. Avgiftens storlek bestäms på grundvalen av försäljningspriset på den postservice som sålts inom koncessionsområdet samt på grundvalen av befolkningstätheten på koncessionsområdet. På de

mest tätbefolkade områdena skall avgiften vara 20 procent av försäljningspriset och gradvis sjunka till fem procent på de mest glesbefolkade områdena. Om befolkningstätheten understiger 250 invånare per kvadratkilometer uppbärs ingen avgift.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och de föreslagna ändringarna

1.1. Postförmedlingen i Finland

Postförmedlingen i Finland regleras i postlagen (907/1993), postförordningen (1385/1993), trafikministeriets beslut om de allmänna grunderna för postverkets leveransvillkor (1388/1993) samt trafikministeriets beslut om postservice (97/1994). Fram till år 1991 hade Post- och televerket med stöd av posttrafikförordningen (692/1980, 2 §) formell ensamrätt att sköta brevtrafiken. I och med att posttrafikförordningen upphävdes eliminerades ett viktigt konkurrenshinder inom postförmedlingen. Postlagen innebar å andra sidan att utövandet av postförmedling i den utsträckning som avses i lagen gjordes beroende av koncession. Samtidigt som postlagen stiftades bolagiserades Post- och televerket varvid koncernen PT Finland Ab uppstod, inom vilken Posten Finland Ab utövar landsomfattande postförmedling. Posten Finland Ab har beviljats sådan koncession som avses i lagen. Åland har sin egen självständiga postförmedlingslagstiftning (Landskapslag om Posten på Åland, ÅFS

39/1992) och postförmedling i landskapet får utövas av Posten på Åland.

Enligt postlagens definition avses med postförmedling avgiftsbelagd förmedling av postförsändelser från en avsändare eller ett postverk till en mottagare eller till ett annat postverk. Med postförsändelse avses en med adress försedd försändelse vars maximivikt är två kilogram. Lagen tillämpas emellertid inte på sådan verksamhet som inte är av väsentlig betydelse med tanke på postlagens syfte. Sådan verksamhet är enligt postförordningen transport och utdelning av tidningar, sådan begränsad transport och utdelning av försändelser som är av ringa betydelse samt s.k. kurirverksamhet. Syftet med postlagen är att säkerställa att post kan sändas och tas emot på rättvisa villkor i hela landet.

I sitt svar på regeringens proposition med förslag till lagstiftning om postförmedling (RP 49/1993 rd) godkände riksdagen följande kläm: "Riksdagen förutsätter att om verksamhet som idkas av någon annan utövare av postförmedling än det blivande aktiebolaget Posten väsentligt påverkar de ekonomiska förutsättningarna för den brevtrafik som bolaget handhar som riksomfattande

basservice eller annars är ägnad att väsentligt försvåra denna basservice skall trafikministeriet uppställa villkor och begränsningar för sådan konkurrerande verksamhet för att säkerställa allmän tillgång till basservice. I villkoren för verksamheten kan det bland annat bestämmas att den som utövar konkurrerande verksamhet måste medverka ekonomiskt eller funktionellt vid skötseln av olönsam postförmedling i glesbygden."

Enligt sin koncession bedriver Posten Finland Ab obegränsad postförmedling i hela landet med undantag för Åland. Bolaget tillhandahåller dessutom tidnings-, transport- och distributionsservice samt förmedlar bankservice till alla hushåll och sammanslutningar i hela landet. Landets postsystem samt postförbindelserna till utlandet baserar sig för närvarande på den verksamhet som Posten Finland Ab utövar. I fråga om alla sina huvudprodukter, med undantag för brevfrösendelser, verkar Posten Finland Ab på sådana marknader där konkurrens förekommer. När det gäller sådan service som avses i postlagen är Posten Finland Ab den enda serviceproducenten, även om en viss mängd frösendelser förmedlas genom företagens interna postdistribution eller något annat distributionssystem av mindre betydelse.

I april 1995 inlämnades till statsrådet en ansökan om koncession för utövande av begränsad postförmedling. Denna ansökan i enlighet med postlagen är den första som syftar till en verksamhet som konkurrerar med Posten Finland Ab. Sökanden har anhållit om koncession för tre år för ett område som omfattar Helsingfors, Esbo, Vanda och Grankulla städer. Av koncessionsansökan framgår att företagets syfte är att ta emot postfrösendelseuppdrag av företag och privatpersoner samt befördra postfrösendelser till företag och privata hushåll inom koncessionsområdet. Sökanden har inte för avsikt att ta emot enstaka postfrösendelser, utan en minimigräns för antalet frösendelser kommer att uppställas.

Villkor för beviljande av koncession är enligt postlagen att sökanden är solvent och uppenbart kan sköta regelbunden postförmedling. Beviljandet av koncession får inte heller ske i strid med postlagens syfte, dvs. äventyra möjligheterna att sända eller ta emot post på rättvisa villkor i hela landet. Beviljandet av koncession är baserad på rättslig prövning, vilket innebär att om

sökanden uppfyller de villkor som lagen uppställer, skall koncession beviljas. Sökanden kan i sista hand låta pröva lagligheten i koncessionsbeslutet och därtill fogade villkor hos högsta förvaltningsdomstolen. Beviljandet av koncession enligt postlagen kan ske på tre olika sätt; koncession beviljas enligt ansökan, begränsad koncession beviljas med avvikelser från ansökan eller koncessionsansökan avslås.

Den ökande konkurrensen inom postförmedlingen är en konsekvens av utvecklingen inom lagstiftningen samt av bolagiseringen av Post- och televerket. Det anses att konkurrensen leder till att hela branschen utvecklas, att kostnaderna för användarna minskar, effektiviteten och kvaliteten på kundservicen ökar i och med att det finns flera alternativ att välja mellan. Den nya konkurrenssituation som postlagen möjliggjort kommer närmast att gälla Posten Finland Ab:s produktbenämningar 2 klass brev och massbrev.

En viktig fråga i Finland i anslutning till den ökade konkurrensen inom postförmedlingen är hur den inverkar på skötseln av postförmedlingen i hela landet och särskilt i glesbygden. Syftet med postlagen är att säkerställa att post kan sändas och tas emot på rättvisa villkor i hela landet. Särskilt avseende bör fästas vid tillgången till postservice och en rättvis kostnadsfördelning på glesbyggda områden.

Den ekonomiska grunden för Posten Finland Ab:s landsomfattande verksamhet är det överskott som uppkommer på bolagets lönsamma verksamhetsområden. Överskottet används till intern finansiering av servicen på sådana verksamhetsområden där bolaget inte kan uppnå lönsamhet.

Konkurrensen antas sänka prisnivån på den service som berörs av konkurrensen. Konkurrens uppkommer närmast i stora städer och deras närområden. Nya företag har den konkurrensfördelen att deras organisation är lätt, verksamheten flexibel och priserna konkurrenskraftiga. För Posten Finland Ab innebär den nya konkurrensen enligt tolkningen av lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992) att Posten Finland Ab inte på grund av sin dominerande ställning på marknaden kan svara på konkurrensen med kundanpassad prissättning, vilket de företag som beviljats begränsad koncession kan. Konkurrenslagstiftningen tolkas så att om Posten Finland Ab sänker sina priser för

en kund, är den tvungen att göra det också för andra motsvarande kundgrupper på samma marknadsområde, t.ex. i huvudstadsregionen. Detta innebär att på de områden där konkurrens förekommer uppstår en ny, lägre marknadsprisnivå oberoende av hur stor volym konkurrenten får.

1.2. EG:s direktivförslag

Av de europeiska länderna är det endast Sverige och Finland som har avreglerat postförmedlingen. En förändringsprocess pågår emellertid på området och Europeiska kommissionen förespråkar konkurrens även inom postförmedlingen.

Kommissionen lade i juli 1995 fram sitt åtgärds paket som innehåller ett förslag till direktiv om gemensamma regler för utvecklingen av posttjänster i gemenskapen och förbättring av servicekvaliteten samt kommissionens anvisning om tillämpning av konkurrensreglerna. Syftet med förslaget är att på gemenskapsnivån garantera alla användare en allmän service av god kvalitet och till ett skäligt pris. Direktivförslaget skapar gemensamma regler för tillhandahållande av allmän service, grunderna för fastställande av vilka serviceformer som vid behov kan reserveras för den som tillhandahåller allmän service, prissättningsgrunderna och bokföringens öppenhet, kvalitetskriterierna, förenhetligande av tekniska standarder samt grundande av nationella oavhängiga regleringsmyndigheter.

Kommissionens ståndpunkt är att konkurrensreglerna skall tillämpas på postförmedling, liksom även på annan näringsverksamhet. Anvisningarna för tillämpningen av konkurrensreglerna uppskisserar de ramar inom vilka kommissionen i framtiden kommer att tillämpa gemenskapens konkurrensregler inom postsektorn. Avsikten är att främja en stegvis, övervakad liberalisering av postmarknaden samtidigt som åtgärder vidtas för att trygga den allmänna servicen.

1.3. De viktigaste förslagen

Syftet med den lag som föreslås i propositionen är att lindra verkningarna av den förestående konkurrensen inom postförmedlingen. Enligt lagförslaget skall de som beviljats koncession för begränsad postförmed-

ling åläggs att till staten betala en avgift av skattenatur. Avgiften bestäms på grundvalen av försäljningspriset på sådan postservice som omfattas av koncessionen och på grundvalen av befolkningstätheten på koncessionssområdet. Den högsta avgiften föreslås vara 20 % av försäljningspriset och föreslås sjunka stegvis till fem procent på områden med låg befolkningstäthet. På områden där befolkningstätheten understiger 250 personer per kvadratkilometer skall ingen avgift uppbäras. Genom att uppbära avgift endast hos de utövare av postförmedling som har begränsad koncession kan man förhindra för Posten Finland Ab okontrollerbara prisfall på de områden där konkurrens förekommer.

Avgifterna inkomstförs i statsbudgeten och vid behov anvisas i statsbudgeten anslag för postförmedling i glesbygden. Grunderna för fördelningen av anslag bestäms i samband med budgeten.

I propositionen ingår inte sådana omständigheter, på vilka grunder avgiften för postverksamhet skall anses stå i strid med gemenskapernas konkurrenslagstiftning på det sätt som avses i Europeiska gemenskapens grundfördrag artikel 85 eller 86. Däremot kan till det föreslagna systemet ansluta sig i grundfördraget artikel 92 avsett statligt stöd till Posten Finland Ab i fråga om beviljad skattelättnad och eventuellt anslag anvisat till postverksamhet i utlokaliserade områden. Enligt grundfördraget artikel 90 punkt 2 kan en medlemsstat dock för säkerställandet av tjänster som anknyter till allmänna ekonomiska ändamål tillgripa ett förfarande som står i strid med artikel 92. I detta avseende kan även den avgift för postverksamhet som uppbärs av konkurrenter till Posten Finland Ab anses således förenlig med gemenskapslagstiftningen, eftersom avgiften är oundgänglig för tryggheten av basposttjänsters tillgänglighet.

2. Propositionens verkningar

Intäkterna av avgiften för tryggheten av postförmedlingen skulle till följd av liberaliseringen av konkurrensen inom huvudstadsregionen uppgå till 1—2 miljoner mark under det första året, till 2—3 miljoner mark under det andra året och till cirka 5 miljoner mark under det tredje året. Avgiften inbringar större belopp, ifall även andra bolag beviljas koncession i framtiden.

3. Beredningen av propositionen

Ärendet har beretts av en av trafikministeriet tillsatt postförmedlingsarbetsgrupp, vars utredning blev klar den 29 mars 1996. Trafikministeriet och finansministeriet, Cent-

ralhandelskammaren, Teleförvaltningscentralen, Posten Finland Ab och det bolag som ansökt om koncession var företrädare i arbetsgruppen. Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

1 kap. Allmänna stadganden

1 §. *Tillämpningsområde.* Den avgift som avses i denna lag skall enligt förslaget betalas till staten. Avgift skall betalas för försäljning av sådan postservice som avses i postlagen och förutsätter koncession.

2 §. *Betalningsskyldighet.* Skyldig att betala avgift är sådan utövare av postverksamhet som av statsrådet har beviljats i postlagen avsedd koncession för utövande av begränsad postförmedling. Posten Finland Ab, som beviljats koncession för obegränsad postförmedling, är inte betalningsskyldig, eftersom syftet med avgiften är att påverka den prisnivå som konkurrenterna till Posten Finland Ab upprätthåller.

3 §. *Avgiftsgrund.* Avgiftsgrunden är försäljningspriset på postservicen. Det försäljningspris som utgör grund för avgiften inkluderar inte den avgiftsandel som avses i denna lag eller mervärdesskattens andel.

4 §. *Avgiftens belopp.* Avgiften bestäms på grundvalen av försäljningspriset på postservicen och på grundvalen av befolkningstätheten. På de tätast bebodda områdena föreslås avgiften vara 20 % av försäljningspriset och sjunka stegvis till fem procent på de glesast bebodda områdena. På områden där befolkningstätheten understiger 250 personer per kvadratmeter uppbärs ingen avgift. Sålunda blir avgiften t.ex. i huvudstadsregionen 20 % medan ingen avgift uppbärs i Lapplands län.

5 §. *Myndigheter som administrerar avgiften.* Den allmänna tillsynen över avgifterna ankommer enligt förslaget på skattestyrelsen. Ärenden som gäller betalningsskyldiga behandlas i övrigt av länskatteverken.

2 kap. Betalning av avgiften och förhandsavgörande

6 §. *Betalning av avgiften.* Avgiften föreslås betald uträknad på summan av försälj-

ningspriserna på den postservice som presterats under en kalendermånad. Vid periodisering av försäljningsintäkterna iakttas prestationsprincipen.

Avgiften skall månatligen inbetalas till länskatteverket. Detta skall ske senast inom två månader från utgången av kalendermånaden. Avgiften för t.ex. januari skall sålunda betalas senast den sista mars.

7 §. *Anmälningsskyldighet.* Den betalningsskyldige skall till länskatteverket avge en deklaration som innehåller för betalningsövervakningen relevanta uppgifter. Det ankommer på skattestyrelsen att bestämma om vilka uppgifter som skall lämnas i deklarationen, när de skall lämnas och hur detta skall ske.

8 §. *Rättelse av fel.* Den betalningsskyldige skall själv räkna ut avgiftens belopp. Om den betalningsskyldige av misstag betalar en för stor eller för liten avgift, kan felet rättas i samband med avgiftsredovisningarna för de därpå följande månaderna. Alternativt återbetalas en överbetald avgift på ansökan.

9 §. *Förhandsavgörande.* En betalningsskyldig kan på ansökan få ett förhandsavgörande om hur lagen skall tillämpas. Förhandsavgörandet ges av länskatteverket. Ändring i avgörandet får sökas genom besvär hos länsrätten. I beslut varmed länskatteverket beslutat att inte ge förhandsavgörande får ändring inte sökas genom besvär.

3 kap. Debitering av avgift

10 §. *Debitering.* Om den betalningsskyldige inte betalar avgiften inom den tid som stadgas i 6 §, skall länskatteverket enligt förslaget debitera den obetalda avgiften.

11 §. *Debitering enligt uppskattnings.* Om den betalningsskyldige inte betalar avgiften eller betalar en uppenbart alltför liten avgift och inte lämnar de uppgifter som behövs för debiteringen kan enligt förslaget den obetalda avgiften fastställas genom uppskattnings.

12 §. *Förhöjning av avgift.* Vid förhöjning

av avgift iaktas de allmänna principerna för skatteförhöjning.

13 §. *Skattetillägg*. För avgift som inte betalats inom utsatt tid fastställs skattetillägg i samband med debiteringen.

Om den betalningsskyldige av misstag betalar en alltför liten avgift, skall han i samband med att felet rättas på eget initiativ betala skattetillägg.

14 §. *Tillämpning av lagen om skatteuppbörd*. På uppbörd, indrivning och återbäring av avgift tillämpas lagen om skatteuppbörd (611/1978).

4 kap. Rättelse och ändringssökande

15 §. *Rättelse*. Om ett beslut som länskatteverket har fattat är felaktigt till nackdel för den betalningsskyldige skall länskatteverket rätta det. Rättelsen förutsätter inte att den betalningsskyldige ansökt om det, utan länskatteverket skall alltid rätta ett beslut som det konstaterat vara felaktigt.

Om länskatteverket inte på den betalningsskyldiges yrkande rättar ett debiteringsbeslut, kan den betalningsskyldige hos länsrätten söka ändring i det beslut som fattas i rättelseärendet.

16 §. *Ändringssökande*. Besvär över länskatteverkets beslut skall enligt förslaget anföras hos länsrätten.

På ändringssökande tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996). Enligt lagen är besvärstiden 30 dagar från delgivningen av beslutet. Besvären skall inlämnas skriftligen och däri skall anges de uppgifter som nämns i 9 a § lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden.

Besvär över länsrättens beslut kan enligt förslaget anföras hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

5 kap. Särskilda stadganden

17 §. *Den betalningsskyldiges bokföring*. Av den betalningsskyldiges bokföring skall framgå de uppgifter som behövs för fastställande av avgiften.

18 §. *Skyldighet att lämna uppgifter och granskning av bokföringen*. Den betalningsskyldige har normal skyldighet att lämna uppgifter.

19 §. *Förhindrande av att avgiften kringgås*. Syftet med bestämmelsen är att förhindra att avgiften kringgås.

20 §. *Tystnadsplikt*. I fråga om tystnadsplikten iaktas bestämmelserna om tystnadsplikt i lagen om beskattningsförfarande.

21 §. *Straffstadgande*. Straffstadgandena ingår i strafflagen.

22 §. *Närmare stadganden*. I stadgandet ingår ett normalt bemyndigande att ge förordning.

23 §. *Ikraftträdande*. I paragrafen ingår ett ikraftträdelsestadgande.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den antagits och stadfästs. Lagen tillämpas på postservice som överläts dagen för lagens ikraftträdande eller därefter.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om avgift för tryggande av postförmedling i glesbygden

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Tillämpningsområde

För tryggande av postförmedling i glesbygden skall staten för försäljning av postservice betalas en avgift enligt vad som bestäms i denna lag.

Försäljning av postservice är i postlagen (907/1993) avsedd postförmedling som försätter koncession och sker mot ersättning.

2 §

Betalningsskyldighet

Skyldig att betala avgift är en sådan utövare av postförmedling som har beviljats i postlagen nämnd koncession för utövande av begränsad postförmedling.

3 §

Avgiftsgrund

Grunden för den avgift som skall betalas för försäljning är postservicens försäljningspris i vilket inte ingår den avgiftsandel som avses i denna lag och inte heller mervärdeskattens andel.

4 §

Avgiftens belopp

Avgiftens belopp är den i 2 mom. angivna procentuella andelen av det försäljningspris som utgör grund för avgiften.

Den procentuella andelen bestäms så att befolkningstätheten inom koncessionsområdet vid utgången av föregående kalenderår (antalet invånare per kvadratkilometer) divideras med femtio, varefter resultatet avrundas till närmaste hela tal. Den procentuella andelen är högst tjugo. För ett koncession-

sområde vars befolkningstäthet är mindre än 250 invånare per kvadratkilometer fastställs ingen avgift.

5 §

Myndigheter som administrerar avgiften

Skattestyrelsen har till uppgift att utöva allmän tillsyn över betalningen av den avgift som avses i denna lag.

Länsskatteverket har till uppgift att övervaka betalningen av avgiften, fastställa avgiften samt meddela ett förhandsavgörande och uppbära avgiften.

Ärenden som gäller en betalningsskyldig behandlas av det länsskatteverk inom vars verksamhetsområde den betalningsskyldige har sin hemkommun enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Om den betalningsskyldige inte har hemkommun i Finland behandlas ärendet av Nylands länskatteverk.

2 kap.

Betalning av avgiften och förhandsavgörande

6 §

Betalning av avgiften

Avgiften skall betalas till länsskatteverket enligt summan av försäljningspriserna på den postservice som överläts under en kalendermånad senast den sista dagen den andra månad som följer efter kalendermånaden. Om denna dag infaller på en helgdag eller en lördag, får avgiften betalas den första vardagen därefter.

7 §

Anmälningsskyldighet

Den betalningsskyldige skall för övervakning av betalningen avge en deklaration till länsskatteverket. Skattestyrelsen meddelar

närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas, tidpunkten för när uppgifterna skall lämnas och hur uppgifterna skall ges.

8 §

Rättelse av fel

En betalningsskyldig som har betalt en överstor avgift för en kalendermånad får rätta felet genom att dra av det överbetalda beloppet från de avgifter som skall betalas för de följande kalendermånaderna i räkenskapsperioden.

Om den betalningsskyldige inte har gjort en sådan rättelse som avses i 1 mom., återbetalar länsskatteverket på ansökan den överbetalda avgiften. Ansökan skall inlämnas till länsskatteverket inom tre år från utgången av det kalenderår, som den kalendermånad hänför sig till för vilken den betalningsskyldige har betalt en överstor avgift.

9 §

Förhandsavgörande

Länsskatteverket kan på ansökan meddela den betalningsskyldige ett förhandsavgörande om hur denna lag skall tillämpas.

I ansökan skall den fråga specificeras i vilken förhandsavgörande söks och den utredning läggas fram som behövs för att ärendet skall kunna avgöras.

Förhandsavgörandet meddelas för viss tid. Ett förhandsavgörande som vunnit laga kraft skall på yrkande av sökanden iaktas såsom bindande under den tid för vilket det har givits.

3 kap.

Debitering av avgift

10 §

Debitering

Om avgiften inte har betalats inom den tid som stadgas i 6 §, skall länsskatteverket debitera den obetalda avgiften hos den betalningsskyldige. Debiteringen skall verkställas inom tre år från utgången av det kalenderår som den kalendermånad, för vilken avgiften skulle erläggas, hänför sig till.

11 §

Debitering enligt uppskattning

Om den betalningsskyldige underlåtit att betala avgiften inom den tid som bestäms i 6 § eller om han uppenbart har betalt en alltför liten avgift och inte trots uppmaning givit de uppgifter som behövs för debiteringen, skall länsskatteverket verkställa den i 10 § angivna debiteringen enligt uppskattning.

Uppskattningen skall göras med beaktande av arten och omfattningen av den betalningsskyldiges verksamhet, beloppet av den betalda avgiften samt den betalningsskyldiges tidigare verksamhet och förändringarna i den. Dessutom skall den betalningsskyldiges verksamhet jämföras med andra under liknande förhållanden verksamma betalningsskyldigas verksamhet.

Innan avgiften fastställs skall den betalningsskyldige beredas tillfälle att ge en förklaring om avgiftsberäkningen samt om de omständigheter på grund av vilka avgiften kommer att debiteras enligt uppskattning.

12 §

Förhöjning av avgift

Avgiften kan höjas

1) med högst 30 %, om den betalningsskyldige helt har försummat att betala avgiften för en kalendermånad eller uppenbart betalt en alltför liten avgift,

2) med högst 10 %, om den deklaration som avses i 7 § eller någon annan handling som den betalningsskyldige inlämnat och som inverkar på debiteringen innehåller en mindre bristfällighet och den betalningsskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

3) med högst 20 %, om den betalningsskyldige utan giltigt skäl har försummat att iaktta den frist som föreskrivits för att lämna in den deklaration som avses i 7 § eller någon annan uppgift eller handling som inverkar på debiteringen eller inlämnat deklarationen, uppgiften eller handlingen väsentligt bristfällig,

4) till högst det dubbla beloppet, om den betalningsskyldige av grov oaktsamhet har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat en väsentligt oriktig deklaration eller någon annan uppgift eller handling som in-

verkar på debiteringen.

Avgiftsförhöjningen påförs endast för den avgift som den bristfällighet eller det fel som avses i 1 mom. hänför sig till.

13 §

Skattetillägg

Om den betalningsskyldige efter den tid som stadgas i 6 § utan debitering betalar den avgift som skall betalas för en kalendermånad, skall han på eget initiativ betala skattetillägg.

Om den avgift som skall betalas för en kalendermånad inte har betalats inom den tid som stadgas i 6 §, fastställs skattetillägg för den obetalda avgiften.

Det skattetillägg som avses ovan i 1 och 2 mom. beräknas enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

14 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

På uppbörd, indrivning och återbäring av avgift tillämpas lagen om skatteuppbörd (611/1978).

4 kap.

Rättelse och ändringssökande

15 §

Rättelse

Konstaterar länsskatteverket på ansökan av den betalningsskyldige, med anledning av besvär eller annars, att dess beslut är felaktigt till nackdel för den betalningsskyldige, skall länsskatteverket rätta felet i beslutet och till den betalningsskyldige återbära på grund av felet överbetald avgift eller avgift som inte har återburits, om inte ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.

Rättelse kan göras inom tre år från utgången av det kalenderår som det beslut som skall rättas avser eller, om beslutet avser flera kalenderår, från utgången av det sista av dem eller, på yrkande som den betalningsskyldige har framställt inom nämnda tid, även senare.

Rättar länsskatteverket sitt beslut enligt den betalningsskyldiges yrkande, förfaller

sådana besvär som nämns i 16 §. Till den del länsskatteverket anser att det yrkande som den betalningsskyldige har framställt i sina besvär inte ger anledning till rättelse av beslutet, skall länsskatteverket ge utlåtande över besvären och utan dröjsmål sända de handlingar som har tillkommit vid behandlingen av ärendet till länsrätten.

16 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som länsskatteverket har fattat med stöd av denna lag söks genom besvär hos länsrätten. Besvär rätt har på statens vägnar skatteombudet vid länsskatteverket. På ändringssökande tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ändring i länsrättens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. I fråga om ändringssökande iaktas härvid 70 och 71 § lagen om beskattningsförfarande.

I länsskatteverkets beslut om att ett förhandsavgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär.

Vad som i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg (367/1961) bestäms om grundbesvär tillämpas inte på ärenden som avses i denna lag.

5 kap.

Särskilda stadganden

17 §

Den betalningsskyldiges bokföring

Den betalningsskyldige skall ordna sin bokföring så att de uppgifter som behövs för fastställande av avgiften kan fås ur den.

18 §

Skyldighet att lämna uppgifter och granskning av bokföringen

Den betalningsskyldige skall på uppmaning av skattestyrelsen, länsskatteverket eller skatteombudet lämna uppgifter samt för granskning framlägga sin bokföring samt andra handlingar och annan egendom, som

kan behövas för att verkställa debitering, granska avgifter eller behandla besvär.

19 §

Förhindrande av att avgift kringgås

Har ett förhållande eller en åtgärd givits ett innehåll eller en form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte, eller om andra åtgärder har vidtagits uppenbarligen i syfte att uppnå befrielse från avgift, skall vid debiteringen förfaras enligt sakens egentliga natur.

20 §

Tystnadsplikt

Om tystnadsplikten gäller vad som bestäms i 95 § 3 mom. lagen om beskattningsförfarande.

21 §

Straffstadgande

Straff för olagligt undandragande av avgift eller försök därtill bestäms i 29 kap. 1—3 §§ strafflagen.

22 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag ges vid behov genom förordning.

23 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas på postservice som har överlåtits dagen för lagens ikraftträdande eller därefter.

Helsingfors den 21 mars 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Arja Aho*

